

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Marií Červinkovou v insolvenční věci navrhovatelů **1) XXXXX, trvale bytem XXXXX**, zastoupeného Mgr. Lukášem Zscherpem, advokátem AK Prime Legal, se sídlem Plzeň, Lochotínská 18, **2) XXXXX, trvale bytem XXXXX, doručovací adresa XXXXX**, **3) XXXXX, trvale bytem XXXXX**, **4) XXXXX, trvale bytem XXXXX**, při zastoupení XXXXX a XXXXX XXXXX, trvale bytem XXXXX, pro doručování XXXXX, **5) OSDA – ČR – WIENERBERGER Cihlářský průmysl, se sídlem Ostrava, Nádražní 532/157, PSČ 702 00**, proti žalovanému **WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s., se sídlem České Budějovice, Plachého 388/28, PSČ 370 46, IČ 00015253**, zastoupenému JUDr. Ing. Ondřejem Havránkem, advokátem, AK Weinhold Legal v.o.s., advokátní kancelář, se sídlem Praha 1, Nové Město, Na Florenci 2116/15, PSČ 110 00, o návrhu na určení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti **WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s., IČ 00015253, se sídlem České Budějovice, Plachého 388/28, PSČ 370 46, konané dne 5.8.2005,**

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatelů na určení neplatnosti usnesení valné hromady žalovaného konané dne 5.8.2014 se z a m í t á .**
- II. Žalovanému se n e p ř i z n á v á náhrada nákladů řízení.**
- III. Navrhovatelům, a to XXXXX, XXXXX a XXXXX se u k l á d á , aby společně a nerozdílně uhradili náklady Českému státu prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích na svědečném ve výši 2.198,75 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Všichni navrhovatelé podali návrh na neplatnost valné hromady žalovaného konané dne 5.8.2005 o přechodu akcií na společnost žalovaného dle § 183i o.z. a XXXXX, XXXXX, XXXXX podali navíc návrh na přezkoumání protiplnění přiměřenosti navrženého protiplnění a navrhovatel OSDA ČR WIENERBERGER Cihlářský průmysl žádal navíc vyslovení neplatnosti protiplnění, o jehož výši rozhodla valná hromada, to je 3.250,- Kč za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč ISIN CS 0008415857 a ve výši 32,50 Kč za jednu akcii o jmenovité hodnotě 10,- Kč ISIN CZ 0005115501.

První z těchto návrhů byl podán XXXXX dne 9.8.2005, OSDA podal návrh 1.11.2005 a XXXXX 7.11.2005. Tato tři samostatná řízení pod č.j. 13 Cm 773/2005, 13 Cm 55/2006 a 13 Cm 1155/2005 se zákona spojují k projednání s věcí, která byla podána první v pořadí, to je 13 Cm 773/2005 – navrhovatel XXXXX. Všechny tři věci se týkají téže valné hromady žalovaného konané dne 5.8.2005. Návrh odůvodňují tím, že valná hromada konaná dne 5.8.2005 nebyla řádně svolána dle § 184 odst. 4 obch. zák., kdy musí být oznámení o konání valné hromady uveřejněno nejméně 30 dnů před jejím konáním, což se nestalo. Namítá se, že valná hromada nebyla usnášení schopná, neboť byl žalovaný špatně označen ve

výpise z obchodního rejstříku Průmyslové a obchodní komory, kde se uvádí WIENERBERGER INTERNATIONAAL NV, zatímco správně mělo být INTERNATIONAL, takže takto špatně označený žalovaný nemohl platně hlasovat. Dále je namítána neúčast notáře při jednání valné hromady, kdy opouštěl jednání a nemohl osvědčit tak rozhodnutí valné hromady. Poukazuje se na zneužití institutu „vyvlastnění akcií“ končí, že tohoto práva bylo zneužito pro vlastní obohacení, protože výše protiplnění je nepřiměřená. Uvádí se, že § 183i obch. zák. je v rozporu s listinou základních práv a svobod, s evropskou úmluvou o lidských právech a s komunitárním právem. Zákonná úprava postrádá předběžnou přezkoumatelnost vykonatelnosti opatření rejstříkovým soudem, neboť usnesení valné hromady má formu notářského zápisu a rejstříkový soud ho tím pádem nepřezkoumává, což je odlišné od německé úpravy, kde se předběžně rejstříkovým soudem takové usnesení přezkoumává. Poukazuje se na chybějící ochranu menšiny při určení protiplnění. XXXXX navíc ve svém návrhu poukazují na notářský zápis, který dle nich nezachycuje skutečný průběh valné hromady, nejsou zde zachyceny vznesené protesty. Poukazují také, že nedošlo k řádnému zápisu v obchodním rejstříku a zveřejnění v obchodním věstníku dle § 183l odst. 3 obch. zák..

Pokud jde o otázky související s nepřiměřeným protiplněním, přesněji návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění za výkup akcií, pak soud odkazuje na usnesení č.j. 13 Cm 55/2006-313 a 13 Cm 1155/2005-312 ze dne 26.11.2014, jímž se řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění za výkup akcií vylučuje k samostatnému řízení.

K tomuto návrhu bylo připojeno oznámení o konání mimořádné valné hromady WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s. v hospodářských novinách dne 20.7.2005, datum konání valné hromady 5.8.2005 ve 14:00 hodin. V programu pod bodem 3 této mimořádné valné hromady je rozhodnutí o přechodu ostatních akcií společnosti na společnost WIENERBERGER INTERNATIONAL NV jako hlavního akcionáře dle § 183i obch. zák.. Dále bylo připojeno oznámení o konání této mimořádné valné hromady dne 5.8.2005 zveřejněné v obchodním věstníku dne 20.7.2005. V programu této mimořádné valné hromady se uvádí, že společnost WIENERBERGER INTERNATIONAL NV požádala dne 8.7.2005 představenstvo společnosti o svolání mimořádné valné hromady za účelem uplatnění práva výkupu akcií společnosti ve vlastnictví menšinových akcionářů v souladu s ustanovením § 183i a násl. obch. zák.. Zde je také uvedena výše protiplnění, která by byla poskytnuta menšinovým akcionářům. Z připojených dvou výpisů z obchodního rejstříku Obchodní a průmyslové komory pro RIVIEREN LAND, prvního z 31.5.2005, je uveden název firmy WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V., v druhém, který je z 10.6.2005 je uvedeno WIENERBERGER INTGERNATIONAAL N.V.. Předložen byl notářský zápis ze dne 5.8.2005 o rozhodnutí mimořádné valné hromady konané dne 5.8.2005 se uvádí, že jde o rozhodnutí mimořádné valné hromady obchodní společnosti WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s.. V zápise se uvádí, že existence této právnické osoby se sídlem České Budějovice, Plachého 388/28, PSČ 370 46, IČ 00015253 byla prokázána výpisem z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddíle B, vložka 36 ze dne 14.4.2005. Z tohoto rejstříku bylo také zjištěno, že základní kapitál této společnosti činí 961.543.960,- Kč a ten je rozvržen na 715.012 ks kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1.000,- Kč a 164.735 ks kmenových akcií na jméno ve jmenovité hodnotě 1.000,- Kč. Dále 8.179.695 ks kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 10,- Kč. V tomto zápise se dále uvádí, že společnost WIENERBERGER INTGERNATIONAAL N.V., se sídlem Zaltbommel, je vlastníkem účastnických cenných papírů v souhrnné jmenovité hodnotě 91,68 % základního kapitálu společnosti WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s., se sídlem České Budějovice. Dále se zde uvádí, že jednání valné hromady bylo zahájeno v 16:47 hodin za osobní účasti notáře

JUDr. Stanislava Hrocha. V zápise se uvádí, že mimořádná valná hromada je usnášení schopná, neboť podle listiny přítomných jsou přítomni akcionáři, jež vlastní nebo zastupují 93,51 % základního kapitálu. Pro přijetí usnesení je potřebný souhlas alespoň devíti desetin hlasů všech vlastníků účastnických cenných papírů. Byl přednesen návrh usnesení, na základě něhož valná hromada schvaluje rozhodnutí o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s. na společnost WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V.. Tato mimořádná valná hromada, jak je uvedeno v zápise, přijala usnesení, jímž schvaluje v souladu s ustanovením § 183i a násl. obch. zák. rozhodnutí o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s. na společnost WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V., se sídlem Zaltbommel, Nizozemské království jako hlavního akcionáře společnosti. Jednání dle § 183i obch. zák. usnesení valné hromady je celé zaneseno pod bodem 3, přičemž v zápise se uvádí pod bodem 4, že v průběhu projednávání bodu 3 programu uvádí notář, že byl po celou dobu projednávání bodu 3 přítomen, ve 20:10 hod. byla vyhlášena předsedajícím přestávka v jednání a pokračováno ve 20:30 hod.. Poté byly vzneseny protesty některých akcionářů, a to 1) protest XXXXX, který směřoval proti výkonu hlasovacích práv ze strany akcionáře WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V., 2) protest XXXXX, 3) XXXXX a 4) XXXXX. Všechny tyto protesty tedy směřovaly proti výkonu hlasovacích práv ze strany akcionáře WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V.. V protestu se uvádí, že neexistuje společnost WIENERBERGER INTERNATIONAAL N.V., jak je uvedeno ve shora citovaném dokumentu, a to účast hlavního akcionáře na základě takového dokumentu neměla být připuštěna. V bodě 6 se uvádí, že usnesení této valné hromady obchodní společnosti WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s., kterým bylo rozhodnuto o přechodu všech účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře společnosti WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V. bylo přijato.

Právní zástupce XXXXX a právní zástupce žalované strany učinili nesporným to, co vyplývá z citovaných dokladů, že valná hromada nebyla svolána třicet dní před jednáním, ale šestnáct nebo sedmáct dnů předem, tedy více než patnáct dnů. Nesporným je také to, že zde nebyla žádná účast ČNB ani souhlas s vytěsněním minoritních akcionářů. Právní zástupce žalované strany uvádí, že v té době to nebylo podmínkou, zákon to neupravoval. Žalobci a žalovaný se v jednání soudu i v písemných podáních lišili ve svých stanoviscích týkajících se účasti notáře při jednání valné hromady. Shodli se na tom, že notář byl přítomen, ale žalobci namítali, že nebyl přítomen po celou dobu jednání, které trvalo od dvou hodin odpoledne do půlnoci. Žalovaný uvádí, že byly činěny přestávky na jídlo, ale ne notář, ale i ostatní účastníci si odbíhali na jídlo i v jinou dobu, avšak v době, kdy byl projednán bod 3, to znamená odkup účastnických akcií, byl notář po celou dobu přítomen. K této otázce byl vyslechnut svědek XXXXX a XXXXX, kteří shodně vypověděli, že notář si odbíhal, nebyl přítomen po celou dobu konání mimořádné valné hromady, ale nepamatovali si, co se projednávalo, když notář nebyl přítomen. Vzpomněli si, že byly nějaké námitky proti jeho nepřítomnosti, ale to nebyly námitky podstatné, podávaly se protesty, které se týkaly především otázky výše protiplnění za akcie, které přešly na hlavního akcionáře. Debata kolem protestů, která se týkala výše protiplnění, byla bouřlivá. Svědek i XXXXX si nepamatoval, že by se podávali protesty proti něčemu jinému než proti otázce výše protiplnění. Navrhovatelé poukazovali na zneužití institutu vyvlastnění akcií. K tomu právní zástupce žalované strany uvedl, že k tomuto vyvlastnění došlo proto, že to umožňoval obchodní zákoník v § 183i, který platil asi po dobu tří měsíců, žalovaný toho využil, protože si chtěl zjednodušit řízení svého podniku, kde předcházelo několik valných hromad, při kterých drobní akcionáři se chovali obstrukčně, a jejich jednání bylo předmětem sporů u soudu. V těchto sporech byli neúspěšní, a to i u odvolacího a dovolacího soudu. Konkrétně se to týkalo XXXXX. Poukazoval na to, že XXXXX se choval obstrukčně, vyhrožoval orgány činnými v trestním řízení. To, že

společnost má méně akcionářů, nefigurují zde minoritně akcionáři, je pro ni výhodné, protože má úsporu nákladů, nemusí předvolávat tolik subjektů na valné hromady, představenstvo může být dokonce jednočlenné a není tak třeba platit notáře na valné hromady. Poukazoval na to, že v době, kdy byl proveden nucený výkup akcií, nebyl ještě uzákoněn dohled ČNB, tato úprava pochází z doby pozdější. Právní zástupce žalované strany považoval mimořádnou valnou hromadu za řádně svolanou v patnáctidenní lhůtě, v tomto směru poukazoval i na rozhodnutí Vrchního soudu a Nejvyššího soudu ČR, kde se uvádí, že ve věcech zkvízautových dle § 183i je lhůta patnáctidenní postačující. Vyjadřoval se také k identifikaci společnosti WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V., kde žalobci napadají správné označení tohoto subjektu s tím, že nebyl pak oprávněn hlasovat. Připustil, že došlo k překlepu, kdy u společnosti WIENA INTERNATIONAL bylo napsáno ve slově INTERNATIONAL dvě AA, ale přesto postačuje tuto firmu za dostatečně identifikovanou českým označením a všemi ostatními podstatnými náležitostmi, jako sídlem apod.

Ve svém konečném návrhu právní zástupce žalované strany, který navrhoval zamítnutí návrhu, poukazoval na nález Ústavního soudu, z něhož jednoznačně vyplývá, že proces nuceného odkupu akcií byl v souladu s platným ústavním pořádkem České republiky. Pokud se překlepu týče, pak nad rámec svých zákonných povinností vyplývajících ze stanov předložil hlavní akcionář výpis holandského obchodního rejstříku hlavního akcionáře při prezentaci účastníků valné hromady. To, že v překladu výpisu z holandského obchodního rejstříku do češtiny, se objevila drobná písařská chyba, neznamena, že by výpisem z holandského výpisu z obchodního rejstříku nebyla prokázána existence hlavního akcionáře odpůrce. Hlavní akcionář tak byl jednoznačně identifikován a určen. Pokud jde o to, že notář nebyl přítomen po celou dobu trvání valné hromady, pak žalovaný tvrdí, že pro platnost usnesení valné hromady postačuje, aby byl notář přítomen při přijímání usnesení valné hromady o přechodu účastnických cenných papírů na odpůrce a v této fázi přítomen byl. Jeho povinností také bylo vyhotovit veřejnou listinu obsahující usnesení valné hromady, kde je tato otázka zmíněna. Navrhovatelé netvrdili a v žádném případě neprokázali, že by notář neměl být přítomen při přijetí usnesení valné hromady. Dále skutečnost, že hlavní akcionář hlasoval na valné hromadě určitým způsobem, nepovažuje žalovaný za zneužití jeho většiny hlasů, což vyplývá i z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 1.3.2007 sp. zn. 29 Odo 1662/2005.

Protože otázka přiměřenosti protiplnění byla vyloučena k samostatnému řízení, zabýval se soud pouze otázkou platnosti přechodu akcií minoritních akcionářů na hlavního akcionáře. V této souvislosti bylo nutné zkoumat, zda patnáctidenní lhůta ke svolání mimořádné valné hromady byla postačující, zda hlavní akcionář byl správně a dostatečně označen, zda nepřítomnost notáře nemohla způsobit neplatnost valné hromady, zda šlo o zneužití Institutu vyvlastnění akcií hlavním akcionářem, zda § 183i není v rozporu s listinou základních práv a svobod, evropskou úmluvou o lidských právech a v rozporu s právem komunitárním, zda má nějaký význam namítaná zákonem neupravená předběžná nepřezkoumatelnost vyvlastnění akcií rejstříkovým soudem a zda notářský zápis zachycuje skutečný průběh valné hromady.

Patnáctidenní lhůtu ke svolání mimořádné valné hromady považuje soud za postačující v souladu s § 181 odst. 2 a 184a odst. 2 obch. zák.. V § 184a odst. 2 se stanoví nejméně třicetidenní lhůta k oznámení o konání valné hromady. V § 181 odst. 2 se stanoví, že u svolání mimořádné valné hromady se lhůta uvedená v § 184a odst. 2, to je třicetidenní lhůta zkracuje na 15 dnů. Protože v tomto případě obě strany učinily nesporným, že ke svolání mimořádné valné hromady došlo 16 až 17 dnů před jejím konáním, považuje soud z hlediska včasnosti svolání mimořádné valné hromady za bezchybné z tohoto časového hlediska.

Označení hlavního akcionáře WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V. považuje soud za dostatečně a nezaměnitelně identifikovaného i přes překlep v českém překladu. Ve výpisu z obchodního rejstříku Obchodní a průmyslové komory RIVIEREN LAND ze dne 31.5.2005, a to v českém překladu, se nachází zmíněný překlep u označení společnosti, zatímco v anglickém textu téhož obsahu se tento překlep nenachází. Obě písemnosti obsahují identifikaci společnosti s jejím statutárním sídlem s uvedením data osvědčení o založení a o poslední statutární změně s datem přeměny společnosti s ručením omezeným a akciovou společností a výše základního kapitálu. V této české písemnosti, kde se nachází shora zmíněný překlep je i dvakrát společnost označena správně ve slově INTERNATIONAL s jedním A. Je tomu tak u označení nabývajících právnické osoby, o zanikající právnické osobě WIENERBERGER POLAND B.V.. Navrhovateli zmíněné překlady nemohly způsobit žádnou záměnu, když navíc i v programu mimořádné valné hromady oznámené v obchodním věstníku a hospodářských novinách je tento subjekt, to je WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V. zvláště správně označen ve dvou případech. Zejména pak v souvislosti se žádostí této společnosti ze dne 8.7.2015 adresované představenstvu o svolání mimořádné valné hromady.

Pokud jde o přítomnost či nepřítomnost notáře, který sepisoval notářský zápis o rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s., pak sám notář, jak je patrné z tohoto zápisu ze dne 5.8.2005 v bodě 7 uvedl, že byl osobně přítomen po celou dobu projednání bodu 3 a že v průběhu projednání tohoto bodu byla vyhlášena přestávka od 20:10 do 20:30 hodin a toto projednání bylo ukončeno ve 22:40 hodin. V bodu 3 notář uvádí, že v 16:47 hod. bylo zahájeno za jeho účasti projednání bodu 3 programu, to je rozhodnutí o přechodu ostatních akcií na společnost WIENERBERGER INTERNATIONAL N.V., statutární sídlo Zaltbommel, dle § 183i jako hlavního akcionáře. Soud nepovažoval za prokázané, že by v době projednávání přechodu akcií, tedy bodu 3 zmíněného zápisu, nebyl notář přítomen po celou dobu. Tuto skutečnost nepotvrdili ani svědci XXXXX ani XXXXX, kteří sice vypovídali o tom, že notář odcházel, ale nepotvrdili, že by odcházel při projednávání bodu 3. Ze samotného obsahu notářského zápisu týkajícího se bodu 3 je patrné, že notář musel být přítomen, protože průběh jednání mimořádné valné hromady ohledně bodu 3 je popsán velice podrobně. Navrhovatelé také neprokázali, že by notářský zápis nezachycoval skutečný průběh valné hromady. Dále šlo o navrhovateli namítané zneužití Institutu vyvlastnění akcií hlavním akcionářem a zda § 183i obch. zák., dle kterého se tak stalo není v rozporu s jinými předpisy a úmluvami. V tomto směru vycházel soud především z ústavního nálezu č. 257/2008 ze dne 27.3.2008 vydaného na základě návrhu na zrušení ustanovení § 183i a § 183 obch. zák.. Tímto ústavním nálezem byl návrh na zrušení citovaného ustanovení obchodního zákoníku zamítnut. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se mimo jiné uvádí, že základní otázkou je ústavní přípustnost nuceného výkupu akcií v právním státě. Poukazuje se na akciovou společnost, která má jinou povahu než jiné instituce. V případě, že jeden z akcionářů dosáhne stanoveného podílu akcií dle § 183i odst. 1 a 4 obch. zák., nastává v akciové společnosti situace, kdy zbývajících akcionářů mohou přestat být pro takovou společnost přínosem. Platí to z hlediska významu jejich podílu na celkovém kapitálu společnosti i pro jejich možnost ovlivňovat přijímání rozhodnutí v ní. Jejich účast může zatěžovat akciovou společnost z hlediska nákladů na její chod, svolávání valných hromad a jejich rozhodování. Značný počet malých akcionářů může představovat pro společnost zbytečné zvýšené náklady správy a vedení, ačkoliv jejich možný přínos k jejímu dalšímu rozvoji, přijímání strategických i jiných rozhodnutí je prakticky nulový. Toto rozhodnutí zdůrazňuje převládající názor, že akciové společnosti vyžadují pružný rámec k dosahování svých strategických cílů a zákonodárce by jim měl k tomu vytvářet potřebné podmínky. Postavení akcionářů nelze srovnávat s členskými právy v jiných typech sdružení a společností. Podíl akcionáře je dán velikostí jeho investice a současně rizika, které z toho

důvodu nese. Je-li akcionář držitelem 90 % procent akcií, vliv zbývajících akcionářů na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní. Právo na vysvětlení a informační povinnost může komplikovat strategická rozhodnutí hlavního akcionáře. Taková rozhodnutí mohou být rovněž napadána jako forma zneužití většiny hlasů ve společnosti ve prospěch menšiny § 56a obch. zák.. Samotná možnost takových sporů může ztěžovat podnikatelské záměry hlavního akcionáře. Nelze nevidět, že zákaz zneužití postavení může objektivně omezovat hlavního akcionáře s ohledem na přítomnost zbývajících minoritních akcionářů. Žalovaný uváděl shodné důvody pro nucený výkup akcií, jaké naznačuje citovaný ústavní nálezn, tvrdil, že jeho podnikání bez minoritních akcionářů je výhodnější a levnější. Poukázal na konkrétní zkušenost, kdy mu byla ztěžována jeho činnost minoritními akcionáři, konkrétně XXXXX, který podával návrhy na neplatnost předchozích valných hromad. Konkrétně, valná hromada 30.6.2005 a 17.6.2004 u Krajského soudu v Českých Budějovicích ohledně níž byl veden spor pod spis. zn. 13 Cm 991/2005, kde návrh byl soudem zamítnut s právní mocí 4.12.2008. Další návrh podával na neplatnost valné hromady konané dne 18.1.2005 pod spis. zn. 13 Cm 404/2005, který byl rovněž zamítnut. Takové jednání zmiňuje Ústavní soud v souvislosti s komplikacemi v podnikání, navíc za situace, kdy ti, kdo tyto komplikace vyvolávají, nejsou téměř žádným přínosem pro podnikatelské subjekty s ohledem na jejich omezenou možnost rozhodování jako minoritních akcionářů. Jejich vytěsnění nelze proto chápat jako zneužití většinových akcionářů. Navíc soud rozhodoval za situace, kdy v době konání předmětné mimořádné valné hromady platilo ustanovení § 183i obch. zák. a pro tuto dobu nebylo toto ustanovení ani následně Ústavním soudem zrušeno. Návrh žalobců byl proto zamítnut.

Pro úplnost se uvádí, že v době konání mimořádné valné hromady dne 5.8.2005 nebyl ještě v platnosti § 183i odst. 5 obch. zák., dle kterého je nutný předchozí souhlas komise pro cenné papíry.

Ústavní soud vyslovil názor, že bude-li zajištěna minoritním akcionářům přiměřená náhrada, nelze mít za takto nastavených podmínek nuceného výkupu námitky z hlediska ústavnosti. Ústavní soud nedospěl jednoznačně k závěru o neústavnosti napadené právní úpravy. Teoreticky zde poukazuje i na uspořádání majetkových poměrů aprobovaných státem srovnatelných s jinými formami úpravy vlastnických poměrů v manželství, ve společenství vlastníků bytových jednotek nebo mezi spoluvlastníky obecně. Uvádí, že povaha vlastnictví akcií nezaručuje akcionářům neměnné postavení ani absolutní rovnost akcionářů, neboť rozsah vlastnických práv je odvozen od počtu akcií shodné nominální hodnoty a z povahy podstaty akciové společnosti vyplývá možnost rizika, to je změna postavení jejich společníků, zejména minoritních akcionářů.

Ústavní soud vyjádřil názor, že není oprávněn posuzovat, zda ustanovení obchodního zákoníku jsou v rozporu s komunitárním právem. V každém případě ale lze vycházet z toho, že § 183i a § 183n obch. zák. nebyl tímto ústavním nálezn zrušen. Majoritní akcionář proto mohl kupovat dle tohoto ustanovení § 183i a násl.. Není zpochybněno, že souhrnná jmenovitá hodnota jeho akcií činí více než 90 % základního kapitálu společnosti. Žalovaný sám v podstatě uváděl shodné důvody pro nucený výkup akcií, jaké naznačuje ústavní nálezn. Pro jeho další podnikání je výhodnější a levnější bude-li podnikat bez minoritních akcionářů, jak již shora uvedeno. Samozřejmě to ho nezavazuje povinnosti uspokojit tyto minoritní akcionáře ve výši, která odpovídá protihodnotě vykoupěných akcií. Touto otázkou se ale soud v tomto rozhodnutí nezabýval. To bude předmětem samostatného řízení.

V tomto řízení nebyl vyslechnut XXXXX, který zastupoval navrhovatele XXXXX a navrhovatelku XXXXX, protože se opakovaně nedostavoval k jednání a nedostavili se ani XXXXX a XXXXX, ačkoliv se jednalo o účastníky na straně navrhovatelů. Chování XXXXX

bylo jednoznačně obstrukční. Na jednání dne 10.12.2010 se omluvil týž den s tím, že upadl na ledu a způsobil si zranění. Jednání dne 7.1.2011 muselo být také odročeno, protože se dne 6.1.2011 omluvil, další jednání 29.7.2011, na to se dlužník omluvil dne 28.7.2011, kde uvedl, že je v pracovní neschopnosti a další kontrola bude stanovena 26.8.2011. Další jednání se mělo konat dne 14.10.11, dne 10.10.2011 se opět XXXXX omluvil a požádal o odročení jednání stejně jako v předchozích případech s tím, že jeho dočasná pracovní neschopnost stále trvá. Dne 17.10.2011 byl XXXXX vyzván ke sdělení, kdy předpokládá skončení pracovní neschopnosti a k doložení své pracovní neschopnosti lékařským potvrzením. Dne 26.10.2011 písemně sdělil, že pracovní neschopnost trvá, ale nepřiložil lékařské potvrzení. Dne 27.10.2011 pod č.l. 198 mu byla usnesením uložena povinnost předložit doklad o své pracovní neschopnosti v době, kdy se mělo konat soudní konání, to je 14.10.2011 a 29.7.2011. Dne 29.11.2011 sdělil opět XXXXX, že jeho pracovní neschopnost trvá a předložil lékařské potvrzení, kde se uvádí, že byl práce neschopen od 19.3.2011 a propuštěn z péče dne 30.9.2011. V dalším potvrzení lékaře ze dne 8.8.2011 se uvádí, že dočasná pracovní neschopnost trvala ke dni 31.7.2011. V lékařské zprávě ze dne 31.10.2011 se uvádí, že dočasná pracovní neschopnost trvala ke dni 31.10.2011. K dotazu soudu sdělil ošetřující lékař MUDr. Jindřich Macoun dne 6.6.2012, že XXXXX je v pracovní neschopnosti a zatím neschopen účasti na soudním jednání. Dne 18.4.2013 sdělil MUDr. Macoun, že XXXXX není v pracovní neschopnosti od 18.10.2012 a tato pracovní neschopnost že trvala od 19.3.2011. Takže v době od 18.10.2012 minimálně do podání zprávy 18.4.2013, kdy byla zpráva podána, nebyl navrhovatel v pracovní neschopnosti, přesto soudu tuto skutečnost neoznámil, aby se mohlo konat jednání. Na jednání dne 19.6.2013 se dne 14.6.2013 navrhovatel XXXXX omluvil, žádal o odročení jednání z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Zde poukazuje na to, že nebude-li vyhověno jeho žádosti, vznáší námitku podjatosti soudce. Jednání se pak konalo dne 19.6.2013 bez přítomnosti navrhovatele, který svou indispozici nedoložil žádným lékařským potvrzením. S námitkou podjatosti pak byla věc předložena Vrchnímu soudu, který dne 16.12.2013 o ní rozhodl. Další jednání bylo nařízeno na 2.4.2014, a to již 10.2.2014, přičemž dne 28.2.2014 XXXXX požádal o zaslání spisu Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi, kde by do něho nahlédl. Soud proto jednání odročil a jeho návrhu vyhověl. Do spisu pak nahlédl syn XXXXX nikoliv on sám, protože se omluvil ze zdravotních důvodů. Dne 6.5.2014 učinil soud dotaz na XXXXX, že pokud není zdravotně způsobilý soudního jednání, bude mu soudem ustanoven opatrovník z řad advokátů s tím, že odpověď se očekává obratem. Na tento dotaz navrhovatel reagoval dne 30.10.2014, kdy sdělil, že přestože jeho zdravotní stav je nepříznivý, je jeho přáním a rozhodnutím nařízeného jednání na 26.11.2014, se osobně zúčastnit. Dne 26.11.2014 v den konání jednání zaslal omluvu a žádost o odročení jednání s poukazem na probdělou noc, kdy poskytoval péči své nemocné manželce. Soud jednal v nepřítomnosti navrhovatele, protože jeho chování považoval za obstrukční. Jednání bylo odročeno na vyhlášení rozsudku 27.11.2014. Jednání shora se nezúčastnil ani navrhovatel OSDA ČR WIENERBERGER Cihlářský průmysl, se sídlem v Ostravě, který se dne 25.11.2014 písemně omluvil a vyjádřil souhlas s tím, aby se jednalo v jeho nepřítomnosti.

Žalovaný účtoval náklady řízení v celkové výši 51.418,90 Kč, z toho 21.900,- Kč za právní zastoupení, 2.850,- Kč za režijní paušály, 4.800,- Kč za promeškaný čas a 12.118,50 za cestovní výlohy. DPH činilo 8.750,40 Kč. Soud za použití ustanovení § 50 o.s.ř. tuto náhradu nákladů řízení, která by jinak úspěšnému žalovanému náležela dle § 142 odst. 1 o.s.ř., nepřiznal. Důvody zvláštního zřetele hodné dle § 150 o.s.ř. spatřoval soud ve skutečnosti, že žalobcům jako minoritním akcionářům aniž by konali něco protiprávního nebo vůbec něco konali, byl proti jeho vůli proveden nucený odkup akcií podle pravidel upravených v § 183i obch. zák. a navíc platných jen dočasně. Za situace, kdy nic nezavinili,

by bylo vůči nim nepřiměřenou tvrdostí, kdyby měli ještě hradit náklady řízení ve sporu, kde ještě neexistovalo rozhodnutí ústavního soudu o návrhu na zrušení citovaného ustanovení obch. zák. a kdy nemohli předvídat svoji neúspěšnost ve sporu.

Navrhovatelům XXXXX, XXXXX a XXXXX bylo uloženo, aby společně a nerozdílně uhradili Českému státu náklady řízení, které platil, to je svědečné XXXXX a XXXXX, ve výši jedné třetiny těchto nákladů. Tatáž povinnost se týká i XXXXX, který rovněž je povinen se podílet na těchto nákladech částkou 1.466,75 Kč dle § 148 odst. 1 o.s.ř., zatímco OSDA nebyla povinností tuto jednu třetinu nákladů hradit vzhledem k tomu, že tento navrhovatel byl usnesením ze dne 9.6.2011 č.j. 13 Cm 55/2006-37 osvobozen od placení soudních poplatků dle § 148 odst. 1 a stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u něj nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Tyto předpoklady jsou právě u OSDA, takže část nákladů řízení ve výši podílu, který by měli hradit, ponese stát. Protože XXXXX složil zálohu na náklady důkazu ve výši 10.000,- Kč, bude mu vrácena částka 8.534,- Kč s tím, že i on se podílí na nákladech státu ve stejné výši jako XXXXX, to je 2.198,75 Kč. Tato částka se hradí z již složené zálohy.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 27.11.2014

JUDr. Marie Červinková v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Malá